

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

*Een Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die daar is boven
allen en door allen en in u allen.*

EFEZE 4 : 5 en 6.

No. 16. 15 Augustus.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	6e Jaargang 1901.
--------------------------------	---	------------------------------------

Een Visioen

gegeven aan JOSEPH SMITH JUN. en SIDNEY RIGDON te Hiram, Portage-Graafschap
Ohio, 18 Februari 1832. Leeringen en Verbonden, Afdeling 76.

Vervolg en Slot van Blz. 228.

„Deze zullen in de tegenwoordigheid van God en Zijn Christus
wonen voor immer en immer.

Deze zijn zij welke Hij met zich zal brengen, wanneer Hij
in de wolken des hemels zal komen, om op de aarde over Zijn
volk te regeeren.

Deze zijn zij welke deel zullen hebben in den eersten op-
standing.

Deze zijn zij welke voort zullen komen in de opstanding der
rechtvaardigen.

Deze zijn zij welke tot den berg Zion komen, en tot de stad
van den levenden God, de hemelsche plaats, de heiligste van allen.

Deze zijn zij welke tot een ontelbare schare van engelen zijn
gekomen, tot de algemeene vergadering en Kerk van Enoch, en
van den Eerstgeboorne.

Deze zijn zij wier namen in de hemelen geschreven zijn, waar
God en Christus de rechters van allen zijn.

Deze zijn zij welke rechtvaardige mannen zijn, volmaakt gemaakt
door Jezus Christus den Middelaar van het nieuwe verbond, welke
deze volmaakte verzoening volbracht door het vergieten van Zijn
eigen bloed.

Deze zijn zij wier lichamen celestiaal zijn, wier heerlijkheid
die der zon is, zelfs de heerlijkheid van God, de hoogste van
allen, waarvan geschreven is dat de heerlijkheid der zon van het
firmament de type is.

En wederom wij zagen de terrestriale wereld, en voorwaar en zie, deze zijn zij welke van de terrestriale zijn, wier heerlijkheid verschilt van die van de Kerk der Eerstgeboorne, welke de volheid van den Vader ontvangen hebben, zelfs als dat de maan verschilt van den zon in het firmament.

Ziet zij zijn deze welke zonder wet stierven.

En alzoo zij welke de geesten der menschen zijn die gehouden zijn in de gevangenis, welke de Zoon bezocht, en het Evangelie aan hen predikte, op dat zij geoordeeld mochten worden naar den mensch in het vleesch.

Welke de getuigenis van Jezus niet in het vleesch ontvingen, doch ontvingen het daarna.

Deze zijn zij welke eerbare mannen van de aarde zijn, welke door het bedrog der menschen verblind waren.

Deze zijn zij welke van Zijn heerlijkheid ontvingen, doch niet van Zijn volheid.

Deze zijn zij welke van de tegenwoordigheid van den Zoon ontvangen, doch niet van de volheid van den Vader;

Daarom zijn zij terrestriale lichamen en geen celestiale lichamen, en verschillen in heerlijkheid gelijk de maan verschilt van de zon.

Deze zijn zij welke niet moedig zijn in de getuigenis van Jezus; daarom verkrijgen zij niet de kroon over het koninkrijk van God.

En nu dit is het einde van het visioen welke wij van de terrestriale zagen, dat de Heer ons gebod te schrijven terwijl wij nog in den Geest waren.

En wederom wij zagen de heerlijkheid van de telestiale, welke heerlijkheid die van de lagere is, zelfs als dat de heerlijkheid der sterren verschilt van de maan in het firmament.

Deze zijn zij welke het Evangelie van Christus niet ontvingen, noch de getuigenis van Jezus,

Deze zijn zij welke de Heilige Geest niet verloochenen.

Deze zijn zij welke ter helle zijn nedergeworpen.

Deze zijn zij welke niet van den duivel zullen verlost worden, tot de laatste opstanding, tot den Heer, zelfs Christus het Lam Zijn werk voleindigd zal hebben.

Deze zijn zij welke niet van Zijn volheid in de eeuwige wereld ontvangen, doch de Heiligen Geest, door de bediening van de terrestriale.

En de terrestriale door de bediening van de celestiale.

En alzoo de telestiale ontvangt het van de bediening van engelen welke aangewezen zijn om voor hen te bedienen, of welke aangewezen zijn bedienende geesten voor hen te zijn, want zij zullen erven der zaligheid zijn.

En aldus zagen wij in het hemelsche visioen, de heerlijkheid van de telestiale, welke alle verstand te boven gaat.

En geen mensch weet het, dan alleen aan wien God het geopenbaart heeft.

En aldus zagen wij de heerlijkheid van de terrestriale, hetwelk

in alle dingen de heerlijkheid van de telestiale overtreft, zelfs in heerlijkheid, en in macht, en in kracht en in heerschappij.

En aldus zagen wij de heerlijkheid van de celestiale, welke in alle dingen overtreft — waar God, zelfs de Vader, regeert op Zijn troon voor immer en immer;

Voor wiens troon alles buigt in ootmoedige vereering en Hem heerlijkheid voor immer en immer geven.

Zij welke in Zijne tegenwoordigheid wonen zijn de Kerk van den Eerstgeboorne, en zij zien als zij gezien worden, en kennen gelijk zij gekend worden, hebbende ontvangen van Zijne volheid en van Zijne genade;

En Hij maakt hen gelijk in macht en kracht en heerschappij.

En de heerlijkheid van de celestiale is één, zelfs gelijk de heerlijkheid van de zoon is één.

En de heerlijkheid van de terrestriale is één, zelfs als de heerlijkheid van de maan is één.

En de heerlijkheid van de telestiale is één, zelfs als de heerlijkheid van de sterren is één, want gelijk de eene ster in heerlijkheid met de andere verschilt, evenzoo verschilt de één van de andere in heerlijkheid in de telestiale wereld.

Want deze zijn zij die van Paulus zijn, en van Apollos, en van Cephas.

Zij zijn zij welke zeggen zij zijn sommige van eene en sommige van een ander — sommige van Christus en sommige van Johannes, en sommige van Mozes en sommige van Elias en sommige van Esaias en sommige van Jesaja en sommige van Enoch;

Doch ontvingen niet het Evangelie, noch de getuigenis van Jezus, noch de profeten, noch het eeuwig verbond.

Laatst van alles, deze allen zijn zij welke niet vergaderd willen zijn met de Heiligen, opgenomen te worden in de Kerk van de Eerstgeborene, en ontvangen worden in de wolk.

Deze zijn zij welke leugenaars zijn, en tovenaars en hoereersders en overspelers, en al diegene welke de leugen lief heeft en maakt.

Deze zijn zij welke de toorn van God op aarde verduren.

Deze zijn zij welke de wraak van het eeuwige vuur leiden.

Deze zijn zij welke ter helle nedergeworpen worden en de toorn van den Almachtige God verduren, tot de volheid der tijden wanneer Christus al Zijne vijanden onder Zijne voeten zal onderworpen hebben, en Zijn werk vervolmaakt zal hebben.

Wanneer Hij Zijn koninkrijk zal overgeven en aan Zijn Vader vlekkeloos zal aanbieden, zeggende — ik heb overwonnen en heb de wijnpers alleen getreden, zelfs de wijnpers van de vinnigheid van de toorn des Almachtigen Gods

Dan zal Hij gekroond worden met de kroon van Zijn glorie, om op den troon van Zijn macht te zitten, te regeeren voor immer en immer.

Doch voorwaar, en zie, wij zagen de heerlijkheid en de inwoners van de telestiale wereld, dat zij ontelbaar waren als de sterren

in het uitspansel des hemels, of als het zand aan den zeeoever.

En hoorde de stem van den Heer zeggende, — deze alle zullen den knie buigen, en alle tong zal tot Hem beleiden welke op den troon zit voor immer en immer;

Want zij zullen geoordeeld worden overeenkomstig hunne werken, en elke mensch zal ontvangen overeenkomstig zijne eigen werken, zijn eigen heerschappij, in de woningen welke bereid zijn;

En zij zullen dienstknechten van den Allerhoogsten zijn, doch waar God en Christus woont kunnen zij niet komen, werelden zonder einde.

Dit is het einde van het visioen dat wij zagen, hetwelk wij geboden waren te schrijven terwijl wij nog in den Geest waren.

Doch groot en wonderbaar zijn de werken des Heeren en de verborgenheden van Zijn koninkrijk welke Hij ons toonde, welke alle verstand te boven gaat, in heerlijkheid en macht en in heerschappij:

Hetwelk Hij ons gebod terwijl wij nog in den Geest waren, dat wij niet zouden schrijven, en welke niet voor den mensch geoorloofd zijn uittespreken;

Noch is de mensch bekwaam om hen bekend te maken, want zij kunnen alleen gezien en begrepen worden door de macht van den Heiligen Geest, welke God uitstort op diegenen, welke Hem liefhebben en zichzelf voor Hem reinigen;

Aan wien Hij deze voorrechten toestaat om voor zichzelf te zien en te weten;

Dat door de macht en manifestatie van den Geest, terwijl in het vleesch, zij in staat moge zijn Zijne tegenwoordigheid te verdragen in de wereld van heerlijkheid.

En aan God en het Lam zij heerlijkheid en eere, en heerschappij voor immer en immer, Amen.

Denken, daarna handelen.

Geen groote daden worden door toeval volbracht. Zij zijn het gevolg van zorgvuldig bedachte plannen en overwogene handelingen. Het zij het de samenstelling van de kleinste machine zij of van een locomotief, een plan *moet* van te voren ontworpen zijn voordat het werk ondernomen kan worden. Anderszins ontstaan er onvoorziene hindernissen, welke den vooruitgang vertragen en wellicht ten laatste het welslagen verhinderen. Te werken op goed geluk, in welke richting het ook zij, kan niet de beste gevolgen met zich brengen, en het zelfs daardoor geheel doen mislukken. Elk mensch zou eerst zijn werk in gedachte uitwerken en dan het plan navolgen als omstandigheden zulks toelaten. Het is het dagelijks streven naar het volbrengen van een zekere taak en het volbrengen van dezelve voor het einde van den dag, hetwelk een succesvol leven vormt.

Het Evangelie van Jezus Christus vergeleken met eenige leerstellingen der menschen,

door Ouderling J. Meibos Kzn.

Mijn wensch is door den Geest van God geleid te worden, waar door de Dienstknechten van God in vroegere als ook in deze dagen geleid zijn, om te schrijven in betrekking tot het grootte en gewichtige plan van Zaligheid.

Reeds menigmaal is het voorgekomen wanneer eenig beginsel van de leer van Christus gepredikt of verdedigd werd, dat wij een verschil ontmoeten in het Evangelie van Christus als beschreven in den Bijbel, en eenige leerstellingen in de Catechismus der Christelijke Kerk als beginsel verklaard. Bijzonder duidelijk moeten wij verstaan de tijdruimte die bestaat tusschen het vereenigen van de Boeken des Bijbels en den tijd wanneer deze Catechismus is opgemaakt. Om de dingen die het Koninkrijk Gods aanbelangen te verklaren, heeft men zelve den Geest Gods noodzakelijk van noode. „De natuurlijke mensch begrijpt niet de dingen die des Geestes Gods zijn, want zij zijn hem dwaasheid, 1 Corinthe 2 : 14, 15. Hierdoor is het gemakkelijk te verklaren dat de mannen welke de Heilige Schrift hebben geschreven, geleid zijn door den Heiligen Geest; wij weten dat de Heere dien Geest aan Zijne Discipelen mededeelde, en die wederom aan anderen, zooals duidelijk beschreven is in de Handelingen 8 : 14—17; en dat niet een iegelijk het recht van zich zelve heeft het Evangelie te verkondigen en de verordeningen te bedienen toonde ons Christus aan door tot de Apostelen te zeggen: Gij hebt mij niet uitverkoren, maar ik heb u uitverkoren Joh. 15 : 16. Daarom is het verklaarbaar dat ook diegenen welke het Evangelie beschrijven, zouden geleid worden door dienzelfden Heiligen Geest. Wij zijn bekend met de manier waarop Saulus (Paulus) tot het werk der bediening geroepen werd. De Heilige Geest zeide, „Zondert mij af beide Barnabas en Saulus,” Handelingen 13 : 2, 3; Hierdoor komen wij tot een overtuiging dat niemand het Evangelie mag verkondigen of eenige verordeningen bedienen tenzij hij daar van God toe aangesteld is, evenmin boeken of geschriften schrijven als zijnde de leer van Christus; duidelijker nog is de verklaring van de roeping van de bedienaren des Evangelies in Hebreë 5 : 4; En niemand neemt zich zelve die eer aan maar die van God geroepen wordt gelijkerwijs als Aäron, en deze werd door Openbaring van God geroepen. (En elk Prediker of bedienaar doe zichzelve die vraag, ben ik van God op deze wijze geroepen.) Als God de schrijvers van die Catechismus op deze wijze door Openbaring had geroepen zou er geen verschil kunnen bestaan. De Bijbel leert ons de beginselen van de leer van Christus zooals door Zijne Discipelen gepredikt, en is eenvoudig aangetoond in het eerste hoofdstuk van Markus. „Het begin des Evangelies van Jezus Christus, Johannes de stem des roependen in de woestijn hun predikende en doopende den doop der bekeering tot vergeving der zonden”.

In hetzelfde hoofdstuk vinden wij hoe Christus zelven Zijn werk waartoe hij was gekomen begon; beginnende met het 9e vers. Hij ging voort van dat oogenblik af aan zijn Zending te vervullen, De Heere nadat Hij zelven Zijne Apostelen verkozen had, zond hen heen om het Evangelie te prediken aan alle creaturen, die geloofd zou hebben en gedoopt zou zijn zou zalig worden, en die niet geloofd zou hebben zou verdoemd worden, dat is het bevel waarmede de Heere zijne knechten uitzond. Des Heeren eigen prediking vinden wij duidelijk verklaard in Joh. 3 : 3-5; en ook zelven verklaarde Hij wat deze wederom geboorte inhield, als Hij tot Johannes zeide, „Laat nu af want aldus betaamd het ons alle gerechtigheid te vervullen”. Gedoopt wordende door onderdompeling, klom daarna wederom op uit het water, ook de Heiligen Geest daalde op Hem neder Matth. 3 : 15, 16; Paulus schrijvende aan de Romeinen in het 6e hoofdstuk, geeft een duidelijke verklaring van dien Doop in water, wij zijn dan met Hem begraven, (door onderdompeling) en hiermede verkrijgen wij een wederomvoortkomen of geboorte uit water; vers 7, 8 van Matth. 3, leert ons zoo schoon hoe noodig het is vruchten van bekeering voort te brengen, voor dat deze Heilige verordening zoude bediend mogen worden. Petrus predikende op den dag van het Pinksterfeest, zeide, nadat de schare uitriep mannen broeders wat zullen wij doen: Bekeert u en een iegelijk van u worde gedoopt enz. Handelingen 2 : 38, deze en vele andere getuigenissen bewijzen dat het Evangelie van waarde was voor hen die het goede van het kwade konden onderscheiden. Paulus zegt van de wet; in Romeinen 4 : 15, waar geen wet is daar is ook geen overtreding; hoe kan men een wet overtreden waar er geen wet is, dat is niet mogelijk, en hoe zal men de Goddelijke wetten van het Evangelie ongehoorzaam zijn als het niet wordt gepredikt; of in een taal die niet wordt verstaan; zoo ook kan een pas geboren kind niet ongehoorzaam zijn aan de wetten van God en kunnen zij ook van Hem niet afgedwaald zijn. Een goede verklaring vinden wij in Romeinen 10 : 14, 15; Hoe kan men verstaan als het niet is gepredikt? Dus het is gepredikt tot diegene welke het kunnen gelooven, aannemen en volbrengen. Het formulier der doop in het Catechismus luid als volgt: De Hoofdsom van de leer der Heiligen doop is in deze 3 stukken begrepen, eerstelijks dat wij met onze kinderen in zonden geboren en ontvangen zijn, en zijn daarom kinderen des toorns, zoodat wij in het rijk van God niet mogen komen tenzij wij van nieuws geboren worden.” Wel zegt het in de Psalmen: Ik ben in ongerechtigheid geboren en in zonden heeft mij mijne moeder ontvangen, maar het zegt daar niet, wij zijn met zonden geboren. zoodat wij of de kinderen daarom in het koninkrijk Gods niet mogen komen.

De Bijbel zegt ons dat een iegelijk voor zijne eigene zonden zal gestraft worden, de Vader niet voor de zonden van den zoon enz. Ezechiël 18. Het is zeker waar, allen worden in een wereld van zonden en ongerechtigheden geboren, maar toch niet met zonden; zou het niet onrechtvaardig zijn, dat een kind voor de zonden van

een vader of moeder gestraft zou worden? Er staat wel geschreven dat de zonden zouden bezocht worden aan het derde en vierde lid dergene die Mij haten, maar Hij zoude barmhartigheid doen aan duizende dergenen, die Hem liefhebben en Zijne geboden onderhouden, en daar er geene geboden bestaan voor kleine kinderen, zoo is het ook in tegenstrijd met de Heilige Schrift te zeggen, dat zij in het koninkrijk van God niet mogen komen. De Heere zegt volgens Marcus 10 : 14, 15: denzulken is het koninkrijk der Hemelen, en geen mensch heeft kracht gekregen om het door Christus gedane of gesproken ongedaan te maken, of op eenige wijze tegen te spreken. Neen; en daarom hebben de kleine kinderen aanspraak op het koninkrijk Gods, te meer daar zij geen onderscheid kennen tusschen het goede en kwade en de duivel niet hebben gediend. Wij kunnen aannemen dat het lichaam op natuurlijke wijze door de ouders voortgebracht vleeschelijk en dientengevolge zondig is, en vleesch en bloed kan het rijk Gods niet ingaan. Doch wij kunnen den mensch toch niet aanzien, voor den formeerder der geesten. God is de Vader der Geesten gelijk wij het vinden in Hebreë 12 : 9,10. Wij allen gelooven toch, dat hetgeen van onzen Hemelschen Vader komt, goed of ook volmaakt is. Als dan de geest van God komt en rein is, waarvoor is het noodig dat zulk een klein kind dan zoude gedoopt of liever gezegd besprenkeld worden; waar geene zonden zijn, kunnen dezelve niet vergeven worden. Petrus 3:21 toont ons dat de doop niet is tot afwassching van de vuilheid des lichaams, maar een vraag van een goed geweten tot God. Daar dan den geest van God komende rein is, is het niet noodig gewassen te worden van zonden en smetten door den Doop. Daarvoor was het woord des Heeren verstaanbaar: Laat af van de kinderkeus en verhindert ze niet, want dezulken is het koninkrijk der hemelen. Zij werden in de armen des Heeren genomen en gezegend en dat is ook de eenige goede manier. Het formulier zegt verder, hoewel onze jonge kinderen deze dingen niet verstaan, mag men hen van den doop niet uitsluiten, aangezien zij ook zonder hun weten de verdoemenis in Adam deelachtig zijn. De vraag zou opkomen, waarom wordt ik voor de zonde van Adam aansprakelijk gesteld? Hebben wij die zonde kunnen vermeerderen of verminderen? Neen. Zullen wij dan ook gestraft moeten worden voor zonden, waar wij geen schuld aan hebben? Neen, maar een iegelijk heeft aan zijn eigen overtredingen meer dan genoeg, en zal daarvoor geoordeeld worden. 1 Corinthhe 15:21, 22 toont aan dat Christus is gekomen om het verlorene weder te herstellen. Toen het bekend was dat Adam zoude vallen, was het ook bekend dat Christus zijn leven zou geven en het verlorene weder herstellen. De ouden van dagen zijn ingegaan op de belofte dat de Christus zoude komen. Verder gaat het niet te zeggen dat de doop gekomen is in plaats van de besnijdenis. Dat leert ons de Bijbel ook niet. De besnijdenis was door het verbond van God met Abraham ingesteld als een belofte, welke God met Abraham en zijn zaad had gemaakt, om het land Canaän erfelijk te bezitten. Het Israël

litische volk is daarom bekend als het oude Verbondsvolk. Maar de besnijdenis was geen beginsel van het Evangelie van Christus. waardoor zaligheid verkregen werd, noch een symbool van de vergeving der zonden. Als de doop in plaats van de besnijdenis was gekomen, was het niet noodig dat het vrouwelijk geslacht zoude gedoopt worden, daar zij in de dagen der besnijdenis aanspraak hadden op de belofte van den man.

Nu zullen wij wel weten, dat Christus door onderdompeling werd gedoopt. Dat was de manier door Hemzelve en Zijne Apostelen gepredikt. Het doopen van kleine kinderen of (besprenkelen) is pas in de derde eeuw ingesteld, dus een langen tijd na Christus, en heeft Hij dus dezelve niet ingesteld. Eerst door de Katholieke Kerk bediend, is het later door de andere gemeenten overgenomen. Maar de Doop voor vergeving van zonden voor geloovigen, was ook bekend onder de Israëlieten. Dat verbondsvolk houdt de besnijdenis ook nu nog in groote waarde. Hunne kinderen worden niet besprenkeld. Maar die niet tot dat verbondsvolk behooren, hebben hetzelfde veranderd en de doop door besprenkeling in de plaats gesteld. Paulus zegt in Efeze: Eén Heer, één Geloof en één Doop, en onder de Apostelen was er geen anderen Doop bekend, dan de Doop door onderdompeling in water en die der Heiligen Geest. En dan bediend door geautoriseerde mannen, van God aangesteld, als Aäron Wanneer het zonder autoriteit bediend wordt, heeft hetzelfde geen nut tot zaligheid; wij zien de gevolgen in Samuël 13: 9-14 en vele andere plaatsen. Daarom is het noodig van God geroepen te zijn, om die verordeningen van Zijn koninkrijk te bedienen, en dan zal er geen verschil ontstaan. Ware dienstknechten Gods prediken dezelfde Christus en één weg tot zaligheid. Ik zal eindigen met te zeggen: „Beproeft alle dingen en behoudt het goede”.

Ontslag en Benoeming.

Ouderling Stanley S. Stevens is van zijn arbeid in de Arnhemsche Conferentie ontslagen en geroepen zijne werkzaamheden in Rotterdam verder voort te zetten.

Ouderling Henri M. Lewis van de Rotterdamsche Conferentie is van zijne werkzaamheden in deze Zending eervol ontslagen met verlof om per Stoomschip „*Commonwealth*”, den 15en Augustus, a.s. van Liverpool naar Amerika af te varen.

Aangekomen.

Ouderling John H. Peterson van Smithfield, Utah, is den 28en Juli l.l. te Rotterdam in goeden welstand aangekomen. Br. Peterson is aangewezen in Utrecht, Rotterdamsche Conferentie, arbeidzaam te zijn.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Iets over het Oude Amerika en de Oorsprong van hare Oude Beschaving.

door Ouderling H. M. LEWIS.

Er bestaan heden nog ruïnen en monumenten van een oud Amerikaansch volksleven welke tot studie uitnoodigen, en waarvan de meeste echter met meer succes onderzocht zouden kunnen geworden zijn, in het eerste gedeelte der zestiende eeuw; voordat bijna alle oude boeken van Centraal Amerika, door Spaansche geestdrijvers verwoest waren. Genoemde overblijfselen van oude beschaving, welke tot in eene zekere mate in rang en karakter verschillen, worden hoofdzakelijk in drie groote afdeelingen van het Amerikaansche vasteland gevonden, namelijk: in het westelijk gedeelte van Zuid-Amerika, tusschen Chili en de eerste of tweede graad Noorderbreedte; in Centraal Amerika en Mexico en in de valleien van de Mississippi rivier en den staat Ohio. Deze landstrecken zijn alle tot eene zekere mate, ofschoon niet geheel onderzocht geworden, nochtans genoegzaam om hun groote beteekenis en belang van hunne archeologische overblijfselen aantetoonen. De meeste van hen waren reeds geheimzinnige oudheden toen het werelddeel in 1492 door Columbus ontdekt werd. Ruimte laat niet toe dit onderwerp te behandelen, als zijn belangrijkheid vereischt. Bovendien het doel van dit schrijven is niet om diegenen te onderrichten, welke de oudheidkunde van Amerika bestudeerd hebben, doch ten nutte van de lezers der „Ster“ welke nog geen studie van dit onderwerp gemaakt hebben. Ik wensch mijn schets te beginnen met een overzicht van de Mississippi vallei en de landstrecken rondom.

Een oud en onbekend geslacht, voor hen die niet in het Boek van Mormon gelooven, heeft overblijfselen nagelaten, van eenen gevestigde sameleving en van eenen zekeren graad van beschaving in de valleien der Mississippi en hare hulpstroomen. De wereld heeft geen bepaalde naam als een natie of geslacht aan hen gegeven; doch zij heeft hen Mound(heuvel)bouwers genoemd. Deze naam is ontstaan vanwege belangrijke werken welke zij nagelaten hebben.

Deze werken, welke onder de voornaamste behooren waardoor wij weten, dat zulk een volk eenmaal in die landstreek woonde, zijn kunstmatige heuvels en verhevenheden, welke met verstand en grooten arbeid zijn samengesteld. De meeste van hen zijn terras gewijs en als afgeknotte pyramiden gebouwd. Hun vorm is gewoonlijk vier of rechthoekig, doch ook somtijds zes en acht-

hoekig. De hoogere heuvelen schijnen gebouwd te zijn met eenen wentelenden opgang aan hunne buiten zijde, welke tot den top voert. Zij verschillen somtijds zeer veel in grootte. De groote heuvel, te Grave-Creek, West Virginië, is zeventig voet hoog en bij haar grondslag duizend vóet in omtrek. Een heuvel, in Miamisburg, Ohio, is achtenzestig voet hoog en achthonderd twee en vijftig voet in omtrek. De groote afgeknotte pyramide te Cahokia, Illinois, is zevenhonderd voet lang, vijfhonderd voet breed en negentig voet hoog. Doch over het algemeen zijn zij van zes tot dertig voet hoog. In de lagere valleien der Mississippi zijn zij gewoonlijk grooter in hun horizontale uitgebreidheid, doch niet zoo hoog.

Men heeft vele gissingen gemaakt, aangaande het doel waarvoor de „heuvelen” gebouwd werden, sommige van die ideeën zijn echter zeer onwaarschijnlijk. In het algemeen wordt echter aangenomen dat deze „heuvelen”, in dit gedeelte van Amerika voor hetzelfde doel waren gebouwd, als die welke in Mexico en Centraal-Amerika gevonden worden. De lagere heuvelen of ten minste de meeste van hen zijn waarschijnlijk gebouwd als fundatiën van zeer belangrijke gebouwen, van dit heuvelen-bouwend volk.

Velen van de groote gebouwen op zulke pyramidische fundatiën gebouwd, te Palenque en Uxmal en elders in Mexico en Centraal-Amerika, zijn nog niet vergaan, omdat zij van gehouwen steen gebouwd en in eene zekere soort van kalk gelegd waren. Omredenen welke niet zeer moeielijk te verstaan zijn, begonnen deze heuvelbouwers hun werk aan de lagere Mississippi, met gebouwen van hout of ander vergankelijk materiaal; daardoor is niet een spoor daarvan overgebleven.

Zorgvuldige studie van de gegraveerde verslagen welke zich aan die oude overblijfselen bevinden, geven duidelijk te kennen dat de heuvelbouwers in het Zuiden in het land kwamen en hunne nederzettingen nabij de golf van Mexico begonnen. Aldaar moeten zij in groote getallen geweest zijn, daar overblijfselen van hun werken in een groote uitgestrektheid van het land nagespoord geworden zijn. Zij worden gevonden in West-Virginië, zijn verspreid door Michigan, Wisconsin en Iowa en Nebraska en in groote getallen in Ohio, Indiana, Illinois, Winconsin, Missouri, Arkansas, Kentucky, Tennessee, Louisiana, Mississippi, Alabama, Georgia, Florida en Texas; inderdaad het schijnt dat dit oude geslacht bijna het geheele bassin van de Mississippi Rivier en hare hulpstroomen, met de vruchtbare vlakten langs de golf van Mexico bewoond hebben en dat hunne nederzettingen zich van daar uitbreidden aan de andere zijde der Rio-Grande in Mexico.

Er zijn eveneens overvloedige bewijzen dat deze heuvel-bouwers een landbouwkundig volk waren. Hun éénheid als een volk welke overal zoo duidelijk zichtbaar is, moet zich ook in hunne staatkundige organisatie hebben doen kennen, anders kon hetzelfde niet onderhouden gebleven zijn. In de bijzonderheden van hunne werken en in de gefabriceerde artikelen welke in de huvels gevonden zijn, bewijzen eene groote beschaving. Bijvoorbeeld het is bewezen

dat hunne cirkelvormige afgepaalde gedeelten van land, zuiver cirkelvormig waren en die welke vierhoekig waren zuiver haaks. Zij waren met meetkundige juistheid samengesteld, welke een soort van bouwkundige wetenschap te kennen geeft, welke in waarheid *wetenschappelijk* genoemd kan worden

Eveneens heeft men een verscheidenheid van ornamenten en gereedschappen, van koper, zilver, porfier en groensteen uit die heuvelen opgegraven, welke zeer fijn bewerkt waren. Men vond bijlen, enkele en dubbele; dissels, bijtels, boren, boveineinden van lanssen, messen, kralen armbanden en ook koper. Men vond ook sierlijk ontworpen en net afgewerkte artikelen van pottebakkers werk; ornamenten van zilver, been, mira van de Alleghany bergen en schelpen van de Golf van Mexico.

De artikelen van steen zijn van kunstige bewerking; sommige van hen zijn met veel zorg uitgewerkt. Gereedschappen van bijzondere hardheid zijn noodig geweest om porfier (een fijn soort gesprikeld marmer) te bewerken.

Men heeft tevens ontdekt, dat deze heuvel-bewoners de kunst van spinnen en weven verstonden, want onder de overblijfselen heeft men ook kleederen gevonden. Het wordt alzoo erkend dat de heuvel-bouwers een zekere kennis der Joodsche Schriften hadden, want een aantal ontdekkingen zijn in die richting gemaakt geworden.

Ik wensch hier de bijzondere aandacht der lezers te vestigen op de ontdekking van den Heer Joseph Merrick van Pittsfield. Massachusets, gelijk als het door Apostel Parley P. Pratt in zijn bekend werk de „Stem tot Waarschuwing” verhaald wordt, hetwelk luidt als volgt: Joseph Merrick, een hoogst achtenswaardig ingezetene van Pittsfield, Mass; geeft het volgende verslag.

In het jaar 1815 was ik bezig eenigen grond, onder en nabij een houten gebouw, op eenigen afstand van mijne woonplaats gelegen (op Indian Heuvel) gelijk te maken. Ik ploegde en ruimde sommige oude stukken hout en stukken aard tot op eene zekere diepte weg. Toen ik dit werk gedaan had en langs de plaats liep, ontdekte ik nabij de plaats waar het diepst gegraven was, een zwarte riem, naar het schein ongeveer zes, Eng. duim lang, en anderhalve duim breed, en ter dikte van een gewone trekzeel. Ik zag dat er aan beide einden een lus was, die uit harde specie bestond, waarschijnlijk met het doel om gedragen te worden. Ik bracht hem naar mijn huis en wierp hem in een oude gereedschapskist. Later vond ik hem buiten de deur en bracht hem wederom in de kist. Na verloop van tijd wilde ik dezelve eens nauwkeuriger onderzoeken; doch toen ik hem wilde doorsnijden bemerkte ik dat hij zoo hard als been was. Het gelukte mij hem open te krijgen en zag dat hij uit twee stukken ruwe huid bestond, die met pezen van een dier waterdicht aaneengesnoerd en met gom besmeerd waren en welke vier gevouwen stukken perkament bevatte. Zij waren donkergeel van kleur en bevatten een zeker soort schrift.

De burenen, binnenkomende om deze vreemde ontdekking te

zien, scheurden een der stukken in verscheidene deelen. De andere drie stukken behield ik en zond ze naar Cambridge, waar zij onderzocht werden, en waar ontdekt werd, dat zij met een pen in duidelijk en leesbaar Hebreeuwsch beschreven waren. Het schrift op deze drie overgeblevene stukken waren aanhalingen uit het Oude Testament: zie Deut. 6 van vers 4 tot en met het negende; eveneens hoofdstuk 11 vers 13 tot en met vers 21; en Exodus 13 : 11—16, welke verzen de lezer zelve kan nagaan.”

De heuvelbouwers gebruikten een groote hoeveelheid koper, zulk soort als van de koperbedden bij het Lake Superior, alwaar de uitgebreide mijnen koper geven, niet in erts doch als rein metaal. Het bestaat in die bedden in groote massa's, in smalle aderen en in afgescheiden klompen van verschillende grootte. De heuvelbewoners bewerkten dit koper zonder het te smelten.

Overblijfselen van den arbeid dezer oude mijnwerken werden eerst ontdekt in Boven Michigan, nabij Lake Superior in 1848, door den Heer S. P. Knapp. Hun mijnwerk was hoofdzakelijk aan de oppervlakte der aderen in open putten en loopgraven.

Ruïnen en andere sporen, eene aloude beschaving toonende, worden ook door het geheele zuidelijke gedeelte van Noord-Amerika gevonden, welke zich zoover ten Zuiden uitbreidden als New-Mexico en Arizona.

Doch hier schijnen die oude overblijfselen niet alle tot hetzelfde tijdperk te behooren, ook toonen zij niet zulk een onveranderlijke gelijkenis en eenheid van beschaving aan. In deze landstreek geven de overblijfselen een opvolgend verschillend tijdperk in den beschaafden toestand van de oude inwoners te kennen. Sommige van de oudste en meest geheimzinnige monumenten schijnen de hoogste ontwikkeling aan te toonen.

In deze oude tijden, zoowel als heden, werd zonder twijfel een groot gedeelte der woningen en andere gebouwen gelijk aan die van de Mississippi vallei van hout en ander vergankelijk materiaal gemaakt, waarvan niets is overgebleven; doch vele die van steen gebouwd zijn, zijn gedeeltelijk gespaard gebleven. Steenen ruïnen zijn algemeen in de Zuidelijke landstreken, ofschoon hout en gedroogde klei schijnt in hoofdzaak als bouwmateriaal gebruikt geweest te zijn.

Het doel des schrijvers van dit artikel is echter om in meer uitgebreidheid de oul heden van Arizona en Mexico en in het bijzonder van Arizona te beschrijven, hetwelk de woonplaats van den schrijver is, en meer dan twintig jaar in die landstreek doorgebracht hebbende, heb ik goede gelegenheid gehad de overblijfselen van een eens machtig geslacht, welke in de vruchtbare valleien van het Zuidwesten van N-Amerika leefde, eenigszins te bestudeeren.

Velen welke met de opgravingen van den Tempel van Nineveh en de onderzoekingen in Babylon en Thebes tot in de mindere bijzonderheden bekend zijn, hebben bijna geen of geheel niets geen kennis aangaande de overblijfselen van deze vóórgeschiedkundige

volken van het Westelijke werelddeel. In de valleien van de Gila en Saltrivier van Zuid-Arizona vindt men bijzondere overblijfselen van geheimzinnig belang, welke het nauwkeurigste onderzoek tarten en het doet mij leed te zeggen, vernietigd en beschadigd zijn geworden door de veehouders en landbouwers, welke het land geklaard hebben van deze oudtijdsche muren en uitgravingen om boomgaarden, wijngaarden aan te leggen en graan of alfalfa te zaaien.

Moderne landbewateringstelsels worden aangelegd ten koste van het vernietigen van deze oorspronkelijke meesterstukken van die oudtijdsche kunst; en zoekers naar reliquien breken muurwerken af en graven in die oude grafkelders om zeldzaamheden te vinden, om dezelve te verkoopen of te bewaren. Elke winkel van oudheden in den Zuid-West heeft groote verzamelingen van oudheden van de begraven steden van Arizona.

Verspreid over de breede vlakten, welke tusschen de twee hoofdrievieren van Zuid-Arizona, de Gila en Salt, loopen, en welke nadat zij vereenigd zijn, in de Colorado en Yuma loopen, zijn vele overblijfselen van oude steden van groote uitgebreidheid. Voor ongeveer negentig Eng. Mijl is de Salt rivier vallei een aaneenschakeling van ruïnen.

De oudste kanalen voor den toevoer van water, welke aan de beschaafde wereld bekend zijn, worden door deze geheele landstreek gevonden. Deze waterleidingen waren met juistheid en bekwaamheid samengesteld. De grootste van hen is door de Heiligen der laatste Dagen in een nieuw waterleidingstelsel herschapen, en wordt door hen en hunne naburen gebruikt om deze levenskrachtgevende vloeistof van de Saltrivier naar hunne velden en boomgaarden te leiden, welke over hetzelfde land verspreid zijn, waar hunne broederen eeuwen te voren leefden.

De grootte van die kanalen zijn zeer verschillend. Ook beweert men dat er zeventien van zulke kanaalstelsels gevonden worden. Sommige mannen der wetenschap denken dat dit oudtijdsche volk deze kanalen zoowel voor scheepvaart als voor landbevochtiging gebruikten. De enorme hoeveelheid cederhout, welke in deze wondervolle oude steden gevonden wordt, moest van de bergen gehaald zijn, welke zich 5000 voet hoog en meer dan 70 mijl afstand bevinden. Er was geen andere weg, zegt de geleerde, om dat hout naar de plaats van bestemming te krijgen, dan alleen door de rivieren en kanalen.

Gerekend naar de overblijfselen van sommige van die grootste plaatsen en steden, zoo moeten zij waarschijnlijk een bevolking gehad hebben van 40 à 50 duizend. Deze steden waren gebouwd met een zeer groote citadel of tempel met een menigte van woningen omgeven, welke van wallen omringd waren, en die op hun beurt weder omringd waren met rieten hutten voor de arbeiders. Steen en in de oven gedroogde klei werd als bouwmateriaal gebezigd en de aarden hoofdwallen waren tusschen een raamwerk van hout aangelegd. De bestbewaarde muren toonen aan dat de huizen in een algemeen stelsel gebouwd waren van 800 of 400

voet lang en 200 voet breed, en van twee of drie verdiepingen hoog. De muren waren waarschijnlijk beschermd tegen den invloed van het klimaat door een zeker soort van cement, Terwijl naar de dikte der muren van de citadels geoordeeld, dan zijn zij waarschijnlijk vijf of zes verdiepingen hoog geweest, en hebben in tijden van oorlog als algemeene plaatsen van toevlucht gediend.

Wordt vervolgd.

Het laatste Oordeel.

door W. H. PEERIE.

Uit het Engelsch door L. V. D. AKKER.

Ver boven al, op den grooten witten troon,
Om t' overzien 't heelal, is daar gezeten in duchte majesteit,
De gevreesde Rechter, om nu het recht te toên,
En zag neêr op eene sebaar als een ontelbaarheid,
Vergaderd om te hooren hun vloek, of te ontvangen
Een woord van prijs, of loon, of straf; en 'k zag, en ziet,
Twee naderen den troon, al schitt'rend in hun gangen,
En tusschen hen liep een wie 't oog ter aarde hield;
Brenghend d'onwil'ge volgers.
Zij bogen vol eerbied, en de twee verdwenen,
Latende hem alleen voor dezen grooten troon;
De Rechter zag hem aan, en sprak op vasten toon:
Wat hebben w' hier? een dief? Wel man, zelfs zonder boek,
En zonder wet of schrift, zoo weet toch iedereen —
Op aard te respectceeren, 't recht van 't mijn en 't dein, alleen —
Is u genoeg, en is dus geen bewijs van onkuud.
Maar toch somtijds d' omstandigheden gund —
Ons soms verzachting, want hong'er, nooddrift,
En ijselijk lijden van hen zoo na aan 't hart,
Kan prangen op den man dat hij moet nemen,
Van 't geen zijns naasten is, of anders zien de smart
Van zijne lievelingen, die voor zijn oog verdwenen
En toch gebroken is de Wet, sta hier dus achter Mij,
'k Zal weldra met u hand'len; de schuld'naar stond ter zij.
En daar op eens een ander nam zijn plaats,
De Rechter keerde zich tot hem en zei verbolgen:
Een lasteraar! en welk excuus hebt gij voor uwe hooning,
Braecht het u ooit gewin, of vreugd, of liefde in uw woning,
Of eenig ding wat 's menschen harten streelt? Gij dwaas!
Welk voordeel bracht het u —
Gij deed dus nuttelooze zonden, er is geen plaats
Voor u in Gods Rijk, gaat weg, Ik ken u niet.
Dat mensch werd weggeleid, en spoedig stond een ander daar.
Ei, zoo zijt gij 't, een woekeraar staat hier voor 't recht.
Toon mij uw hand? 't is als ik dacht?
Zij wasemen van 't bloed, verkregen in onrecht,
Van uw medemensch getrokken en g' hebt getracht
Van weduwen en wees, van arm en rijk:
Gij waart geen aannemer des persoons, want 't al was u gelijk,
En als mi schien de kans u bood,
Gij zoog hun 't levensbloed uit d' ad'ren;
Wat dunkt u was 't niet in uw macht deêz ponden vleesch.
Haldt gij geen hart in u, dat gij kont zien, het nad'ren
Van d' onveranderlijke ellende, waar d' gierigheid u toe verweez?

De wraak is Mij o mensch, Ik zal vergelden.
De ellendigheid van dezen door u zoo zeer bedrogen.
Is maar een droom een zweem
Voor 'tgeen Ik heb voor u, en ziet het voor nu oogen;
Staat aan de liuker, en hij verdween.
En nu een aaklig wezen, ja waggelend bij den weg,
Half hangend, bijna vallend waar het stond.
Wat hebben w' hier? welk parodie is dit. Ik zeg,
Nooit gaf ik aan een sterflijk wezen een vorm aan dit gelijk,
Spreek Gij St. Petrus, wat is het? Wie is dezen?
De Heilige gaderde nu voorttredeand zijn rein kleed te zamen,
Van om Zijn leên als vreesde hij b'smetting
O, Gij, die zijt, dat wezen, rookte sigaretten!
De rechter fronsde nu 't gelaat van toorn en ontzetting,
En riep: neemt het van hier de lucht is gansch bedweld,
Bedorven van dezzer tegenwoordigheid.
Vlug! riep hij, naar de diepste put! en 'maakt 't geweld
Verzekerd vast, en opent hier de deuren, van deze onreinheid
Is d' atmosfeer belaân.
Zeide ik niet St. Pieter, als deze wenschte in te komen,
Stuur hen dan weg? laat nimmer binnen gaan,
Ik wensch die niet!
Zoo deed Ik Allerhoogste, ik wetende Uwe wensch.
Maar deze giuder afgewezen en vroeg te vergeefs
Voor een verblijf in de beneden wereld, dus deze mensch,
Door Satan afgewezen, om in zijn rijk te gaan, die tevens
Zei, de lucht was meer dan hij kou dragen
En met geweld wij brachten hem hier, om voor het laatst
Voor U, het grootste recht te dragen.
Laat hem gaan, laat Hem in duisternis dwalen,
Voor ontelore duizend jaren, in 't eind'loos ruim,
Met andren van zijn soort, want dit is toch het gruis
Te slecht voor Hemel, ter Helle uitgeduwd,
Deez' zoude is niet te excuseeren.

Notitie van Conferentie.

De half-jaarlijksche Conferentie van de Amsterdamsche Afdeling zal op Zondag den 8 September a.s. te Amsterdam gehouden worden. Drie vergaderingen zullen plaats hebben — 's morgens om 10.00 uur en 's namiddags om 2.00 uur in de gewone zaal, 111 de Wittenstraat, en 's avonds om 7.30 uur, in het gebouw „De Geelvink” Singel 530. Alle Heiligen en vrienden worden hartelijk uitgenoodigd deze Conferentie bij te wonen.

Buitengewone Vergaderingen.

Buitengewone vergaderingen zullen op Zondag 18 Augustus a. s. te Dordrecht gehouden worden, in het lokaal „Schildersbond” 32 Cornelis de Wittstraat. De morgen vergadering zal ten 10.00 ure plaats hebben en de avondvergadering ten 7 uur. Alle vrienden en Heiligen zijn hartelijk uitgenoodigd. Namiddag ten 1 uur zal in hetzelfde lokaal eene herhalings-oefening der Zondagschool gehouden worden.

Gemengd Nieuws.

Eenige duizenden leden van den „Epworth vereeniging” (der omliggende Staten van Utah), brachten eenige weken geleden een bezoek aan Salt Lake City, en woonden een vergadering in den tabernakel bij, om zoowel het gebouw te zien als om naar een „Mormon”, leerrede te luisteren. Mevr: May Wricht Sewall „niet Mormon”, Presidentes der Internationale vergadering van vrouwen, sprak eerst tot de Vergadering over den toestand der menschheid en de veredeling van dezelve. Daarna sprak Dr. James. E. Talmage eene schoone leerrede aangaande de ware Kerk van Christus en hare herstelling in deze dagen.

Op Dinsdag 9 Juli l.l. had te Saltair, een uitspanningsoord gelegen tusschen Salt Lake en Ogden City, een feestelijke zamenkomst plaats, onder leiding van eene commissie gekozen uit de Algemeene Commissie der Zustersvergaderingen der Kerk. Onder de feestelijkheden van den dag was een rede van President Lorenzo Snow, waarin hij het groote nut dier vereenigingen besprak en de hulp welke zij alreeds verleend hadden. En bracht tevens in herinnering dat zij de eenigste waren welke zich voor den tijd van hongersnood voorbereiden; hebbende reeds 103,183 bushels tarwe en eene hoeveelheid meel en boonen veilig opgeborgen, voor den tijd van nood, benevens 4,331 dollar in geld. Het doel van dit feest was vrijwillige bijdrage te verzamelen voor de oprichting, van een gebouw om als hoofdkantoor te dienen voor deze en andere vrouwelijke organisatiën der Kerk.

Overleden.

Op Zondag 7 Juli l.l. overleed te Sidderburen Zuster PIETERKE BOEKWEG, echtgenoot van Ulrik Boekweg. Zij was op 28 Juni l.l. bevallen, waarna zij roodvonk kreeg, welke haren dood veroorzaakte. Zuster Boekweg was op 19 April 1859 te Sidderburen geboren, en gedoopt op 24 Februari 1889 door Ouderling A. van Dam. Het kindje Harm Boekweg, hetwelk op 14 Juli l.l. was ingezegend door Ouderling John Tingen, stierf den 21en van dezelfde maand.

Dit is een groot verlies voor den echtgenoot en vader en wij drukken hiermede onze hartelijke deelneming uit in deze ure van droefheid.

I N H O U D:

Een Visioen (naar Joseph Smith en Sidney Rigdon). (slot)	Blz. 241	Iets over het Oude Amerika en de Oorsprong van hare Oude Beschaving	Blz. 249
Denken, daarna handelen	„ 244	Het laatste Oordeel	„ 254
Het Evangelie van Jezus Christus ver- leken met eenige leerstellingen der mensen	„ 245	Notitie van Conferentie	„ 255
Ontslagen en Benoemingen	„ 248	Buitengewone Vergaderingen	„ 255
Aangekomen	„ 248	Gemengd Nieuws	„ 256
		Overleden	„ 256

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.